

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 8C/205/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5312209977
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Pytliaková Dr.
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2014:5312209977.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Č a d c a sudkyňou JUDr. Adrianou Pytliakovou, Phd., v právnej veci žalobcu: Pohotovosť, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, právne zastúpený advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Grösslingova 4, Bratislava, IČO: 36 864 421, proti žalovanej: Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Župné námestie 13, Bratislava, IČO: 00 166 073, v konaní o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy takto

r o z h o d o l :

Súd žalobu z a m i e t a .

Žalovanej sa náhrada trov konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca v návrhu zo dňa 17.9.2012, doručenou súdu dňa 27. 9. 2012 žiadal, aby mu žalovaná nahradila škodu vo výške 175,-- € a nemajetkovú ujmu vo výške 774,48 €. Škoda vznikla nesprávnym úradným postupom súdu. Nesprávny úradný postup súdu spočíval v nevydaní rozhodnutia bez zbytočných prieťahov, súd nerozhodol v zákonom stanovenom čase o zmene súdneho exekútora.

V príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom súdu vznikla žalobcovi škoda v žalovanej výške.

Skutočná škoda vo výške 175,-- € bola spôsobená nákladmi spojenými s činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a udržateľnosti pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením návrhu na zmenu súdneho exekútora a rozhodnutím o ňom. Žalobca vynaložil v tomto období: na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnanca pomocou informačného systému sumu 70,-- €; na udržiavanie a správu informačného systému sumu 40,-- €; na administráciu listín a komunikáciu s pôvodným súdnym exekútorom sumu 50,-- €; na administratívne spracovanie textov urgencií adresovaných exekučnému súdu, na publikačné výdaje spojené s vyhotovením urgencií adresovaných exekučnému súdu, na poštovné a telekomunikačné výdaje spojené s urgovaním a kontrolou stavu konania na exekučnom súde sumu 15,-- €.

V príčinnej súvislosti s tým žiadal aj nemajetkovú ujmu vo výške pomernej k času tvrdeného omeškania súdu pri svojom rozhodovaní vypočítanú zo základu 663,88 € na rok (663,88 € : 12 mesiacov = 55,32 €), ako spravodlivá satisfakcia za vnútorné zásahy do spoločnosti, ovplyvňovanie podnikateľského plánovania a rozhodovania, za porušenie jeho práv, stratu legitímnych očakávaní, že nastane v zákonom stanovenom čase stav predpokladaný zákonom, stratu dôvery v právo a v spravodlivé riešenie veci a vyvolanie rizík ohrozujúcich konečné vymoženie pohľadávky, v sume 774,48 €.

Na základe týchto skutočností žiada, aby súd medzitýmnym rozsudkom rozhodol tak, že žalovaná je zodpovedná za škodu, ktorá vznikla nesprávnym úradným postupom okresného súdu, pretože tento

nerozhodol v zákonom stanovenej lehote o jeho návrhu na zmenu súdneho exekútora, ďalej má súd zaviazat' odporcu zaplatiť príslušnú majetkovú škodu a náhradu nemajetkovej ujmy do 3 dní od právoplatnosti rozsudku s trovami súdneho konania.

Žalovaná vo svojom vyjadrení (čl. 50 spisu) uviedla, že žaloba je zmätočná, má nedostatky, nie je jasný titul nároku na náhrady škody.

Uviedla, že nie sú splnené podmienky podľa § 8 OSP, § 15 zákona č. 514/2003 Z. z. Nie je daná právomoc súdu vo veci konať. Medzi podaním žiadosti o predbežné prejednanie nároku u nadriadeného orgánu a podaním žaloby o náhradu škody za nesprávny úradný postup nie je dodržaná zákonná lehota 6 mesiacov. Žiadosť o predbežné prejednanie nároku bez ostatných zákonných náležitostí bola žalovanej doručená dňa 23. 4. 2012. Žaloba na súd bola podaná dňa 27. 9. 2012. Žaloba bola podaná predčasne. Žiadosť o predbežné prejednanie nároku mala vady, ktoré žalobca na výzvu žalovanej v stanovenej lehote neodstránil, preto žalovaná nepovažuje nárok za predbežne prejednaný. Z uvedených dôvodov žalovaná nenahradila žalobcovi škodu za nesprávny úradný postup súdu v rámci predbežného prejednania nároku.

Vo veci samej žalovaná navrhla návrh zamietnuť ako nedôvodný, nepreukázaný. Žalobca má dôkazné bremeno za výsledok sporu, za svoje tvrdenia v žalobe, ktoré v celom rozsahu presúva na súd.

Ďalej uviedla, že základným predpokladom pre zmenu súdneho exekútora je žiadosť oprávneného na zmenu súdneho exekútora spolu s uvedením súdneho exekútora, ktorý má nahradit' pôvodného exekútora. V praxi je zaužívaný model, v zmysle ktorého exekučný súd po dôjdení žiadosti o zmenu súdneho exekútora predloží túto žiadosť pôvodnému súdnemu exekútorovi na vyjadrenie, na vyčíslenie jeho doterajších trov a na zaslanie príslušného exekútorskeho spisu za účelom realizácie povinnosti vyplývajúcej exekučnému súdu z ustanovenia § 44 ods. 9) Ex. poriadku. Súd v rozhodnutí o zmene exekútora zároveň vykonaním exekúcie poverí exekútora, ktorého navrhne oprávnený a vec mu postúpi spolu s exekučným spisom súdneho exekútora, ktorý bol vykonaním exekúcie pôvodne poverený. Je možné, že exekučný súd mohol rozhodnúť o návrhu oprávneného aj po uplynutí 30-dňovej lehoty od doručenia návrhu, avšak v prípadoch, ak pôvodný súdny exekútor neposkytol exekučnému súdu plnú súčinnosť. V takýchto prípadoch exekučný súd objektívne nemohol dodržať zákonnú 30-dňovú lehotu na rozhodnutie o zmene súdneho exekútora tak, aby v tejto lehote mohol rozhodnúť aj o trovách exekúcie pôvodného exekútora a súčasne mu postúpil aj exekučný spis. V prípade, že exekučný súd nekonal o návrhu na zmenu súdneho exekútora, žalobcovi nič nebránilo využiť účinný prostriedok nápravy, ktorým bolo podanie sťažnosti predsedovi príslušného súdu proti porušovaniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. Ak žalobca tento prostriedok nápravy nevyužil, zanedbal svoju všeobecnú preventívnu povinnosť podľa § 415 OZ.

Žalobca nevyužil účinné právne prostriedky nápravy, nepodal opravné prostriedky. Žalovaná má zato, že všeobecný súd konajúci o nároku na náhradu škody za nesprávny úradný postup nemá právo konštatovať prieťahy v konaní. Prieťahy v konaní môžu byť konštatované v rámci vybavenia sťažnosti na prieťahy v konaní, v rámci disciplinárneho konania, rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti (§ 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z.). V opačnom prípade by mohlo dôjsť aj k porušeniu inštančného princípu v súdnictve. Žalovaná ďalej poukázala aj na to, že nie každý prieťah v konaní možno vyhodnotiť ako zbytočný prieťah v konaní. Nedodržanie zákonných lehôt sa nepovažuje vždy a automaticky za porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov (článok 48 ods. 2 Ústavy SR). Sú rozhodujúce všetky okolnosti danej veci. Musí ísť o významné prieťahy v konaní, ktoré možno kvalifikovať ako zbytočné prieťahy, neefektívny postup (I.ÚS 16/02, I.ÚS 63/00).

Žalovaná zároveň vzniesla námietku premlčania podľa § 19 ods. 1 zákona č. 514/03 Z. z. vo veciach kde došlo k uplynutiu 30-dňovej lehoty od doručenia návrhu na zmenu exekútora pred dňom 23. 4. 2009.

Namietala, že žalobca nepreukázal vznik a výšku škody. Žalobca by v tomto konaní na preukázanie vzniku škody musel produkovať dôkazy preukazujúce škodu pri každej individuálnej pohľadávke. Žalobca ako spoločnosť, ktorá sa zaoberá spotrebiteľskými úvermi, k svojej činnosti nepochybne potrebuje a využíva informačný systém, ktorý poskytuje prehľad poskytnutých úverov. Takýto systém musel využívať nielen počas domnelých prieťahov, ale aj pred týmto obdobím, ako aj po ňom, nielen

na správu pohľadávok, ktoré boli predmetom exekúcií, ale aj takých, pri ktorých žiadne exekúcie neprebiehali, resp. prebiehali bez namietaných nedostatkov. Akákoľvek výška nákladov prevádzkovania na správu informačného systému vznikala/vznikla žalobcovi bez ohľadu na tvrdené prieťahy a jej uplatnenie považuje žalovaná za účelové. Ďalšia položka majetkovej škody "udržiavanie" systému je taktiež činnosť, ktorú musí žalobca vykonávať na každodennej báze, najmä pri poskytovaní úverov v takom rozsahu, ako ich poskytuje žalobca, aby sa naplnil účel fungovania spoločnosti daného druhu. Spoločnosť, ktorá sa špecializuje na poskytnutie a vymáhanie úverov musí mať informačný systém. Požadovať paušálne sumy za spomínané veľmi všeobecne uvedené činnosti je nesprávne a znovu účelové. V súvislosti s uvedeným, ako aj s paušálnou sumou na administratívne spracovanie urgencií exekučnému súdu a publikačné výdaje, je viac ako zrejmé, že si žalobca uplatňuje neprimerané čiastky (najmä s ohľadom na skutočnosť, že väčšina uvádzaných zaslaných žiadostí o poskytnutie informácií sa mohla hospodárnejšie vykonať aj elektronicky). Žalobca má zato, že uplatňovanie nároku na majetkovú škodu je nepodložené a uplatňovať si 175,- € paušálne za každého dlžníka je nielenže nadhodnotené, ale aj nepreukázané. Skutočnú škodu je potrebné dokázať listinami a skutočnosťami, ktoré preukážu požadovaný nárok, v opačnom prípade by mohlo dochádzať k ľubovoľnému subjektívnemu vyčíslňovaniu škody a preskúmanie návrhu je tým značne znemožnené.

Pokiaľ sa týka tvrdenej nemajetkovej ujmy, k tejto žalovaná v prvom rade poukazuje na viacero nálezov Ústavného súdu SR, keď rozhodoval o poskytnutí finančného zadosťučinenia za zbytočné prieťahy. Poskytovanie finančného zadosťučinenia nie je automatické a podlieha podrobnému skúmaniu prípadu zo strany súdu. Každé prípadové okolnosti sú osobitné a vychádzať z paušálnej sumy 663,88 €, ktorá musí byť priznaná za každý rok prieťahov, je nesprávna úvaha. V druhom rade poznamenala, že vznik nemajetkovej ujmy u právnických osôb a fyzických osôb je odlišný. Pri uplatňovaní nároku na náhradu nemajetkovej ujmy je potrebné preukázať, že konštatovanie porušenia práva nie je dostačujúcim zadosťučinením. Uvedené zo žaloby nevyplýva, z tohto dôvodu žalovaná nemala za preukázaný tak vznik nemajetkovej ujmy ako ani to, že by sa mala poskytovať jej náhrada v peniazoch. Zároveň uviedla, že pri priznávaní nemajetkovej ujmy sa prihliada aj na rozpor s dobrými mravmi podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka. V tomto prípade práve žalobca koná v rozpore s dobrými mravmi, keď opakovane požaduje od spotrebiteľov v rozpore so zákonom neprimerane vysoké úroky, poplatky a iné sankcie. Opakovane porušuje práva spotrebiteľov. Tvrdená škoda mala vzniknúť práve pri negatívne vnímanej podnikateľskej aktivite žalobcu.

Podľa žalovanej že nie je daná príčinná súvislosť medzi tvrdeným porušením povinností súdu a vzniknutou škodou (§ 9 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z. z.). Nemožno tvrdiť, že žalobcovi vznikla škoda postupom okresného súdu. Žiadala návrh zamietnuť a priznať trovy konania z dôvodu nepreukázania základných zákonných podmienok potrebných pre priznanie náhrady škody podľa Zák. č. 514/03 Z. z.

Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 19. 11. 2014. Žalobca, právny zástupca žalobcu, ani žalovaná sa na pojednávanie nedostavili. Žalovaná svoju neprítomnosť na pojednávaní ospravedlnila a žiadala, aby súd pojednával v jej neprítomnosti z dôvodu zachovania hospodárnosti konania. Právny zástupca žalobcu dňa 18. 11. 2014 elektronicky doručil súdu návrh na zrušenie nariadeného pojednávania z dôvodu objektívneho porušenia zásady nestrannosti súdu a sudcu. Namietal, že žalobcovi nebolo doručené rozhodnutie Krajského súdu o vylúčení, resp. nevyvylúčení sudcov Okresného súdu Čadca. Žalobca pritom trvá, aby mu bolo toto rozhodnutie doručené a v prípade, že Krajský súd rozhodne, že sudcovia Okresného súdu Čadca z prejednávania veci vylúčení nie sú, má záujem sa proti tomuto rozhodnutiu brániť všetkými možnými zákonnými prostriedkami. Nedoručenie spomínaného uznesenia tvorí prekážku v konaní.

Zo spisu mal súd preukázané (doručenka je na čl. 35 p.v. spisu) nepochybne vyplýva, že právnomu zástupcovi žalobcu boli dňa 24. 2. 2014 doručené uznesenia Krajského súdu v Žiline č. k. 7NcC/237/2013-20 zo dňa 5. 3. 2013, ktorým bolo rozhodnuté o vylúčení, resp. nevyvylúčení sudcov OS Čadca, pričom okrem iných sudcov, aj konajúce sudkyne v danej veci Mgr. Zlatica Vysocká a JUDr. Adriana Pytliaková, PhD. vylúčené neboli a č. k. 8NcC/361/2013-30 zo dňa 16. 12. 2013, ktorým bolo rozhodnuté o nevyvylúčení sudkyne JUDr. Laury Židekovej z prejednávania a rozhodovania danej veci. Termín pojednávania bol vytyčený na deň 19. novembra 2014. Vyššie citované uznesenia Krajského súdu v Žiline boli právnomu zástupcovi žalobcu doručené 24. 2. 2014, termín pojednávania bol vytyčený na deň 18.11.2014, je nepochybné, že uznesenia Krajského súdu v Žiline o nevyvylúčení sudcov Okresného súdu Čadca z prejednávania rozhodovania danej veci boli právnomu zástupcovi žalobcu

doručené, a tvrdenie právneho zástupcu žalobcu je v tomto smere nepravdivé. Zároveň súd poukazuje na tú skutočnosť, že žalobca ako aj jeho právny zástupca mali vedomosť o nariadení pojednávania vo veci už dňa 24.10.2014 a už v tomto momente mohli vzniknúť procesný návrh na zrušenie pojednávania z uvedeného dôvodu, a nie až v deň pred termínom pojednávania. Rovnako dôvodom na odročenie nebolo ani navrhnutie znaleckého dokazovania žalobcom, ktorý návrh bol všeobecný a neobsahoval konkrétne skutočnosti vo vzťahu k danej veci. Z uvedených dôvodov súd preto konal a rozhodol podľa § 101 ods. 2 OSP v neprítomnosti žalobcu, jeho právneho zástupcu a žalovanej.

Na daný právny vzťah súd primárne aplikoval zákon č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení zmien a doplnkov, ktorý nadobudol účinnosť dňa 1. 7. 2004. K tvrdenému nesprávnemu úradnému postupu, prieťahom v konaní, došlo po účinnosti uvedeného zákona. Zákon upravuje osobitným spôsobom zodpovednosť za škodu.

Podľa § 25 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. ak § 26 neustanovuje inak, právne vzťahy vrátane predbežného prerokovania nároku podľa tohto zákona sa spravujú Občianskym zákonníkom.

Preto súd okrem osobitného zákona č. 514/2003 Z. z. aplikoval podporne aj všeobecné ustanovenia občianskeho zákonníka - § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spoločné ustanovenia občianskeho zákonníka o náhrade škody tretí oddiel - § 441 Občianskeho zákonníka o spoluúčasti žalobcu a jeho právneho zástupcu na vzniku škody, článok 48 ods. 2 prvá veta Ústavy Slovenskej republiky, článok 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, exekučný poriadok.

Právomoc Okresného súdu v Čadci na konanie a rozhodnutie podľa § 8 OSP a § 15, 16 zákona č. 514/03 Z. z. je daná. Súd konanie nezastavil podľa § 103, § 104 ods. 1 prvá veta OSP. Ku dňu rozhodovania súdu podľa § 154 ods. 1 OSP uplynula lehota 6 mesiacov od podania žiadosti nadriadenému súdu. Bolo preto právne irelevantné, že lehota nebola dodržaná ku dňu podania žaloby. Pre posúdenie právomoci súdu je právne irelevantné, že žalobca neodstránil vady žiadosti o predbežné prejednanie nároku v stanovenej lehote (§ 16 ods. 2 druhá veta zákona č. 514/2003 Z. z.: „Tým nie je dotknuté právo poškodeného domáhať sa za splnenia podmienok podľa tohto zákona uspokojenia nároku alebo jeho časti na súde“). Na Okresný súd v Čadci žalobca doručil kópie žiadostí o predbežnom prejednaní nárokov s dátumovou pečiatkou nadriadeného orgánu. Doručenie žiadostí potvrdila vo svojom vyjadrení aj žalovaná. Súčasťou žiadostí bol aj nárok týkajúci sa tohto súdneho sporu. Tým mal súd splnenú podmienku zo strany žalobcu podľa § 15, 16 zákona č. 514/2003 Z.z. predbežne prerokovať nárok na náhradu škody s nadriadeným orgánom ako podmienku právomoci súdu vo veci konať a rozhodnúť.

Podľa § 9 ods. 1 prvá veta OSP štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Pasívne legitimovaným subjektom je teda Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti SR. Žalobca správne označil pasívne legitimovaný subjekt v tomto konaní.

Žalobca je v spore aktívne legitimovaným subjektom na podanie návrhu na náhradu škody, pretože bol účastníkom exekučného konania, v ktorom došlo k tvrdenému porušeniu jeho práv a k tvrdenému vzniku škody (§ 5 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z.).

Súd vykonal dokazovanie nasledovnými dôkazmi: obsahom spisu OS Čadca sp. zn. 8C/205/2012, žaloby čl. 1-3, plnomocenstvo čl. 5, vyjadrenie žalobcu čl. 10, úradný záznam čl. 11, vyjadrenie sudcov čl. 13-15, uznesenie KS Žilina 7NcC 237/2013 -20 zo dňa 05.3.2014, uznesenie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 8NcC 461/2013-30 zo dňa 16.12.2013, lustrácie čl. 38-40, vyjadrenie žalovanej čl. 50 a násl., notárska zápisnica čl. 62, plnomocenstvo čl. 64, zmluva o úvere čl. 65 spisu, opatrenie čl. 68 spisu, ospravedlnenie žalovanej čl. 73 spisu, návrh na zrušenie pojednávania a prerušenie konania zo dňa 14.11.2014, obsah spisu Okresného súdu Čadca sp. zn. 6Er/290/2003 a to žiadosť o udelenie poverenia čl. 1, návrh na vykonanie exekúcie čl. 2, notárska zápisnica čl. 3, zmluva o úvere čl. 6, poverenie čl. 12, návrh na zmenu súdneho exekútora čl. 13, vyjadrenie k návrhu na zmenu exekútora čl. 35, uznesenie čl. 36 spisu, odvolanie čl. 40, opatrenie podpredsedu OS Čadca čl. 43, uznesenie čl. 47, návrh na prerušenie konania čl. 52, dovolanie čl. 56, uznesenie čl. 62 exekučného spisu, výsluchom svedka - povinného.

Z pripojeného exekučného spisu 6Er/290/2003 mal súd preukázané, že exekučné konanie začalo dňa 17. 7. 2003, návrh na zmenu súdneho exekútora bol podaný elektronicky dňa 6.9.2010. Prípísom zo dňa

2. 11. 2010 súd vyzval pôvodného exekútora, aby sa vyjadril k podanému návrhu oprávneného na zmenu exekútora, a aby si pôvodný exekútor zároveň vyčíslil trovy exekúcie. Podaním zo dňa 29. 11. 2010, doručeným súdu 1. 12. 2010 sa k návrhu vyjadril pôvodný súdny exekútor, podal podnet na vyhlásenie exekúcie za neprípustnú a zastavenie exekúcie, vyčíslil trovy exekúcie a zaslal exekučný spis. Súd dňa 27. 1. 2011 vyzval nového súdneho exekútora a právneho zástupcu žalobcu, aby sa k podnetu/vyjadreniu pôvodného súdneho exekútora vyjadrili. Dňa 11. 3.2011 bolo súdu doručené vyjadrenie nového súdneho exekútora a dňa 27. 4. 2011 vyjadrenie žalobcu. Uznesením Okresného súdu Čadca sp. zn. 6Er 290/2003 zo dňa 8.11.2011 súd návrh na zmenu súdneho exekútora zamietol, exekúciu vyhlásil za neprípustnú, exekúciu zastavil a zároveň rozhodol o trovách exekúcie. V exekučnom spise sa nenachádza žiadna urgencia zo strany žalobcu za účelom rozhodnutia o návrhu na zmenu súdneho exekútora ako ani sťažnosť žalobcu na prietahy v konaní adresovaná predsedovi okresného súdu.

Súd sa v prvom rade zaoberal námietkou premlčania vznesenou žalovanou vo vzťahu ku každému uplatnenému nároku, pri ktorom došlo k uplynutiu 30 dňovej lehoty od doručenia návrhu na zmenu súdneho exekútora pred dňom 23. 4. 2009. Nakoľko k uplynutiu tridsaťdňovej lehoty od doručenia návrhu na zmenu súdneho exekútora došlo po dni 23. 4. 2009, na toto konanie sa námietka premlčania vznesená zo strany žalovanej nevzťahuje.

Zodpovednosť za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom, alebo nezákonným rozhodnutím podľa zákona č. 514/2003 Z. z. je osobitnou zodpovednosťou a zodpovednosťou objektívnou (§ 3 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z.). Všetky zákonné podmienky vzniku tejto zodpovednosti musia byť splnené kumulatívne. Pri nesplnení čo i len jednej podmienky zodpovednosť za škodu nevznikne. Pri splnení všetkých podmienok naraz sa zodpovednosti za škodu nemožno zbaviť.

Základnými predpokladmi vzniku zodpovednosti za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom alebo nezákonným rozhodnutím sú:

- 1) Porušenie právnej povinnosti orgánom verejnej moci, ktoré spočíva v nezákonnom rozhodnutí alebo nesprávnom úradnom postupe, pričom za nesprávny úradný postup sa považuje aj nečinnosť (prietahy, § 3 ods. 1 písm. a), b) zákona č. 514/2003 Z.z., § 5 ods. 1, § 6, § 9 ods. 1, 2 zákona č. 514/2003 Z.z.).
- 2) Vznik a existencia škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nesprávnym úradným postupom (§ 3 ods. 1, § 17 ods. 1, 2, 3, 4, § 18 zákona č. 514/2003 Z.z., ako aj všeobecné ustanovenia občianskeho zákonníka).
- 3) Príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a škodou, ktorá porušením povinností vznikla.

- 1) Porušenie právnej povinnosti súdom, ktoré spočíva v nezákonnom rozhodnutí, nesprávnom úradnom postupe.

V tomto prípade žalobca tvrdil, že súd porušil svoje zákonné povinnosti tým, že nesprávnym úradným postupom súdu nerozhodol o zmene súdneho exekútora v zákonom stanovenej lehote. Nečinný bol viac ako 432 dní.

Podľa § 3 ods. 1 písm. d) zákona č. 514/2003 Z. z. štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti tohto zákona, pri výkone verejnej moci:

- d) nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 3 ods. 2 uvedeného zákona zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. (účinného do 31.12.2012) štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

Podľa článku 48 ods. 2 prvá veta Ústavy SR každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom.

Podľa článku 6 ods. 1 prvá veta Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

Podľa § 238 ods. 1 Exekučného poriadku konania začaté pred 1. septembrom 2005 sa dokončia podľa práva platného do 31. augusta 2005, ak odsek 2 neustanovuje inak. Podľa odseku 2 ustanovenia § 34 ods. 1 až 3, § 37 ods. 4 a 5, § 46 ods. 3, § 47 ods.3, § 58 ods. 5, § 134 ods. 2, § 136 ods. 3 a 4, § 145 ods. 1 sa použijú aj na konania začaté pred 1. septembrom 2005.

Podľa § 44 ods. 6 Exekučného poriadku účinného do 31.8.2005 - ak oprávnený požiada súd o zmenu exekútora a súd po vyjadrení exekútora žiadosti oprávneného vyhovie, vykonaním exekúcie poverí súd exekútora, ktorého navrhne oprávnený, a vec mu písomne postúpi. Účinky pôvodného návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie zostávajú zachované. Odmena pôvodného exekútora sa však vypočíta tak, ako keby došlo k zastaveniu exekúcie.

Podľa § 44 ods. 7) Exekučného poriadku účinného od 1.9.2005 - oprávnený môže kedykoľvek v priebehu exekučného konania aj bez uvedenia dôvodu podať na príslušný okresný súd návrh za zmenu exekútora. Súd rozhodne o zmene exekútora do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora.

Podľa § 44 ods. 8) Exekučného poriadku účinného od 1.12.2006 - oprávnený môže kedykoľvek v priebehu exekučného konania aj bez uvedenia dôvodu podať na príslušný okresný súd návrh na zmenu exekútora. Súd rozhodne o zmene exekútora do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora.

Z ustáleného skutkového stavu mal súd zistené, že žiadosť o zmenu exekútora bol súdu doručená dňa 6. 9. 2010. Súd rozhodol dňa 8.11.2011.

Dané exekučné konanie začalo podaním návrhu na vykonanie exekúcie u súdneho exekútora dňa 17. 7. 2003 a rozhodovanie súdu o ďalšom procesnom postupe o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora nepredstavuje výnimku, pri ktorej je potrebné použiť ustanovenia Exekučného poriadku účinného po 1. 9. 2005 (prechodné ustanovenia - § 238 ods. 1, 2 Exekučného poriadku). Súd preto aplikoval ustanovenia Exekučného poriadku účinné do 31.8.2005.

Exekučný poriadok účinný do 31.8.2005 neupravoval žiadnu lehotu, v ktorej by bol súd povinný rozhodnúť o návrhu na zmenu súdneho exekútora. Zákonná 30-dňová lehota bola do Exekučného poriadku zakotvená novelou účinnou od 1.9.2005. Exekučný súd nebol povinný rozhodnúť o návrhu na zmenu súdneho exekútora v 30-dňovej lehote, nakoľko Exekučný poriadok, ktorý sa na dané exekučné konanie vzťahuje nezakotvuje žiadnu zákonnú lehotu, v ktorej je súd povinný vydať rozhodnutie o návrhu na zmenu súdneho exekútora. Z uvedených dôvodov k nesprávne úradnému postupu nedošlo.

Postup exekučného súdu sa nevyznačoval ani takými okolnosťami, ktoré by bolo možné hodnotiť ako zbytočné priesťahy v konaní. V zmysle judikatúry ÚS sp. zn. I.ÚS 16/02, I.ÚS63/00 nie každý priesťah v konaní možno vyhodnotiť ako zbytočný priesťah v konaní. Sú rozhodujúce všetky okolnosti danej veci. Musí ísť o významné priesťahy v konaní, ktoré možno kvalifikovať ako zbytočné priesťahy, neefektívny postup (I ÚS 16/02, I ÚS 63/00). V danom prípade považoval exekučný súd za potrebné pred rozhodnutím o návrhu na zmenu súdneho exekútora zaslať návrh pôvodnému súdnemu exekútorovi na vyjadrenie ako aj na vyčíslenie trov exekúcie, nakoľko súčasťou rozhodovania o návrhu na zmenu súdneho exekútora je aj rozhodovanie o trovách exekúcie pôvodného súdneho exekútora. Pokiaľ teda exekučný súd zhromažďoval dôkazy pre rozhodnutie, tieto hodnotil, právne posudzoval, išlo o činnosť priamo smerujúcu k vydaniu rozhodnutia a pre takúto činnosť nie je možné považovať za úradný postup, ktorý by bolo možné vyhodnotiť ako nesprávny a nemožno ho hodnotiť ani ako nesústredený, neefektívny. Pri rozhodovaní o návrhu na zmenu súdneho exekútora súd zistil, že sú dané dôvody na vyhlásenie exekúcie za neprípustnú a zastavenie exekúcie. Dĺžku konania od podania návrhu na zmenu súdneho exekútora do vydania rozhodnutia, pri neexistencii zákonom stanovenej lehoty pre vydanie takéhoto rozhodnutia, nepovažoval súd vzhľadom na vyššie uvedené okolnosti za neprimeranú.

Z uvedených dôvodov mal súd preukázané, že žalobca nespĺnil prvú podmienku zodpovednosti za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Nepreukázal nesprávny úradný postup.

Po vyhodnotení vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že nie je právne dôvodné žalobcovi priznať uplatňované peňažné plnenie majetkovú škodu a nemajetkovú ujmu na ním tvrdenom skutkovom základe. Súd nemal za preukázaný základný predpoklad, a to nesprávny úradný postup ako jeden z predpokladov pre vznik zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Žalobca nespĺnil už prvú podmienku zodpovednosti za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom, keď v konaní nepreukázal nesprávny úradný postup. Keďže všetky podmienky vzniku zodpovednosti štátu musia byť splnené kumulatívne a vzhľadom na nespĺnenie prvej základnej podmienky, súd považoval za nadbytočné a nevhodné dokazovať a vyjadrovať sa k splneniu ďalších podmienok, a to ku vzniku škody ako majetkovej či nemajetkovej ujmy a príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody. Nepriaznivé procesné dôsledky (neúspech v spore) stíhajú v sporovom konaní toho, kto neoznačil potrebné dôkazy alebo uvedenými dôkazmi nebolo jeho tvrdenie dokázané a preto súd návrh žalobcu v celom rozsahu zamietol.

Podľa § 142 ods. 1 OSP účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 151 ods. 1 OSP o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh. Spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

Žalovaná mal v konaní plný úspech, preto mu patrí právo na náhradu trov konania. Žalovaná si náhradu trov konania uplatnila, trovy konania však nevyčísliť v zákonnej 3-dňovej lehote, preto súd rozhodol tak, že žalovanej náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Žiline prostredníctvom Okresného súdu Čadca v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 O. s. p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O. s. p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozsudkom splnená dobrovoľne, je možné navrhnúť výkon rozhodnutia.